UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Postilla Guillermi super Epistolas et Euangelia: per totius anni circu[m]itum: De tempore/ Sanctis/ et pro defunctis

Guilelmus <Parisiensis>

Basel, 1513

VD16 E 4385

Eua[n]geliu[m] Homo quidam nobilis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30573

Visual Library

A a ¶ Si ocul' tu' fuerit ſim. Lyr. i. intentio tua recta. b ¶ Totū cor. t. i. ꝯgeries opatio/ nū tuaꝝ. c ¶ Lu/ cidū erit. i. meri/ torium vitę eternę. d ¶ Si autē ne. ſu. i. intētio puerſa e ¶ Etiā cor. tu. te. erit. Ly. i. cōge ries opationū tua/ rū mala erit: quia op' bonū/malū ef/ ficit puerſa intētio ne: ſic cū aliqs dat elemoſynaz paup/ culę mulieri intēti/ one trahendi eā ad peccatum luxurię. f ¶ Vi. ḡ ne ⁊c. Ly. i. diligēter at/ B tēde ne intētio tua q̄ lumē aię ē ſit per/ uerſa: q2 p ħ corrū/ penť oia bona opa g ¶ Si ḡ corpus tuū ⁊c. ꝑtē tene. Ly. Tū ex bonita/ te intētiōis: tum ex bonitate operis. h ¶ Erit lucidū totū. q2 oia cedēt ad vitę eternę meri tū. i ¶ Et ſic lu/ cerna fulgoris il lumiabit te. Ly. in pſenti p gratiā ⁊ in futuro p gloriā.

Poſtilla

Homo quidaz nobilis abijt in regi. ⁊c. Lucę. xix. Añ initiū illi' euā/ gelij ſcribit ſanctus Lucas i eodē ca. ꝙ chriſt' dicit: Venit

ſ. i. ſi propter deū facis ea que facis.

a b Si ocul' tu' fuerit ſimplex: tōtuz

ſ. i. oia que doces ⁊ facis merita congregas.

c d corp' tuū lúcidū erit. Si āūt ne

ſ. id ē ꝑpter queſtū ⁊ laudē. ſ. id eſt opera tua non erunt meritoria.

e quā fuerit: ētiā corp' tuū tenebro

ſ. i. caue. ſ. i. ſcientia que

f ſum erit. Vidē ḡ ne lumē qđ in te

ſ. i. malis operibus obtenebrata.

g eſt tenebrę ſint. Si ḡ cōrp' tuū lu

ſ. i. opus tuū et intētio tua recta erit: nihil aliud principaliter querens, q̄ dei honorem et anime ſalutem.

cidū fuerit: nō hñs aliquā ꝑtē te

h i nebraꝝ: ērit lucidū totū: ⁊ ſicút lu

ſ. ſcz ſic etiā accreſcat tibi gloria ⁊ ſingularis reful gentia: quia doctoribus debetur aureola.

cerna fulgoris illuminabit te.

¶ Aliud euangelium de Con/ feſſoribus. Lucę. XIX. b. circa p̄n cipium.

In illo tēpe. Di. ie. diſ. ſ. parabolam hanc. Hō/ k mo quidam nobiliſ ábijt l

ſ. myſtica interpretatio patet.

in regionem longinquā m ácipere ſibi regnum m

ſ. ſcz ad iudicium

n ēt reuerti. Vocātis āūt decez ſer n o

ſ. i. talenta.

uis ſuis/dedit illis decē mnās: ēt p q

ſ. Antiqui dixerunt minas: ſed ab vſu p moder/ nos receſſit.

ait ad illos: Negociamini dū ve/

ſ. nobilem.

nio. Ciues āūt ei' oderāt illum: r

C filius hoīs q̄rere ⁊ ſaluū facere qđ pie rat. Tunc poſtmo/ dū ſequiť euāgeliū hodi. k ¶ Hō q̄/ dā nobilis. Lyr. id eſt ieſus chriſtus hō nat' ſm carnez de ſemie dauid re/ gis. l ¶ Abijt in regionem login quā. Lyra. id ē ad cęlum empyreum per ſuā aſcenſionē. m ¶ Accipere ſi bi regnū. ſuper or dines angelorum. n ¶ Et reuerti. ſ. in fine mundi ad iu dicium. Tunc eniz omnibus manife/ ſtabiť regnū ipſius. o ¶ Vocatis au D tem decē ſeruis ſuis. id eſt fidelib' vniuerſis. p ¶ De dit illis decem mnas. Lyra. vni/ uerſitatem donoꝝ ſuoruz: diuerſimo/ de tamen: q2 dedit vnicuiqꝫ plus vel minus ſm propriā virtutem. q ¶ Et ait ad illos: Ne/ gociamini dum venio. Lyra. quia tempus meriti cur rit vſqꝫ in diem iu/ dicij: in quo tēpore deus dat dona ſua ad hoc ꝙ multipli centur per fructus bonorum operuz. r ¶ Ciues autez ei' ⁊c. Lyr. Ciues illi ſunt iudei: qui pro maiori parte i odiū chriſti ſūt ſir/

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

E mati. a ¶Et miſerūt legationē poſt illū di. Nolum⁹ hunc regnare ſuper nos. Ly. qꝛ poſt aſcenſionē chriſti ad celos iudei conati ſunt deſtruere fidē catholicā: in qua incepit regnū chriſti: quod cō/plebit᷑ ⁊ manifeſtabitur in fine mūdi. b ¶Et factum ē vt re. ac. regno. ſcʒ ad generale iudiciū. c ¶Iuſſit vocari ſer. ſu. q̇/bus dedit pecu/niā: vt ſciret q̄n/tū quiſqȝ eēt ne/gociatus. Lyr. qꝛ
Ro.14.b. oportebit oēs ap/parere ante iudicē ad reddendā de oībus acceptis ab eo rationē. d ¶Venit autē pm⁹ di/cens: Dñe/ mna
F tua decem mnas acq̇. Ly. qꝛ tūc electi ſuis meritiſ ſecuri: parati erūt aſta/re iudici. e ¶Et ait illi: Euge ſer/ue bone: quia in mo. fuiſti fidel. Ly. qꝛ bona tpalia ⁊ etiā ſpūalia q̄ habent᷑ in vita p̄ſenti: modica ſunt reſpe/ctu bonoꝝ celeſtiū q̄ expectāt᷑ i futura vita. f ¶Eris poteſtatem hñs ſup decē ci. Ly. i. gau/debis de fidelitate oim q̇ p doctrinam tuā vel exēplū vite tue cōuerſi ſunt ad bonū. g ¶Et alt᷑ ve. d. Dñe mna tua. Gorra. i. gr̄a tua. h ¶Fecit q̄n/qȝ mnas: et huic ait: Et tu eſto ſup ⁊c. Gor. Sup illos q̄s tua p̄dicatiōe vl' exēplo tuo ꝯuertiſti. **G** i ¶Et alt᷑ venit. Ly. qꝛ lʒ mali reformidēt venire ad cōſpectū iudicis: tñ oportebit eos ibidē rep̄ſentari. k ¶Dicens: Dñe: ecce mna tua quā habui re. i ſudario. Ly. Mna repoſita in ſudario: ſignificat donū dei a bonis operib⁹ ocioſum. l ¶Timui eñ te. Ly. Iſte timor nō eſt niſi puſillanimitas bene agendi. m ¶Quia ho/mo au. es. Ly. lʒ eñ mō ſit tps miſericordie in iudicio: tñ erit tps rigoris ⁊ iuſticie. n ¶Tollis qđ non po. ⁊ me. qđ nō ſe. Lyra. qꝛ a p̄latis eccle/ſie nō ſolū req̄runt᷑ bona in ꝓpa pſona ſʒ in ſubditis corū q̄s tenēt᷑ inducere ad bonū. o ¶Dic ei: De ore tuo te iu. ſerue ne. Gor. Stulticia magna ē pctm̄ ꝓpriū accuſa/re. p ¶Sciebas qꝛ ego auſte. ſū. Gor. ſi me durū no/ueras: q̄re cogita/tū tibi timorē nō incuſſit: vt ſcires me diligētius q̄ſiturū. q ¶Tollens qđ nō po. et me. qđ nō ſe. Gorr. req̄rit eñ de⁹ bona opa/ etiā ab eis q̇b⁹ non dedit gratiam ope/randi: nec tñ de⁹ h̄ faciēdo iniuſte agit **h**

i. nuncium
a ⁊ miſerūt legationē poſt illū dicē
regem noſtrum eſſe.
tes: nolum⁹ hūc regnare ſup nos
p viam quo iterat.
b Et factū ē vt rediret accepto re/
c gno: iuſſit vocari ſeruos ſuos: q̇/
ſuam ad negociandū.
bis dedit pecuniā: vt ſciret q̄ntū
i. lucratus eſſet
d q̇ſqȝ negociat⁹ eēt. Venit aūt pm⁹
talentū tuū. p negociationē.
dicēs: Dñe/ mna tua decē mnas
blandiētis verbū eſt.
e acq̇ſiuit. Et ait illi: Euge ſue bo/
f ne: qꝛ i modico fuiſti fidelis: eris
hoc meruit tua ſollicitudo ⁊ fidelitas
p̄tātē hñs ſup decē ciuitates. Et
pecunia
g h alt᷑ venit dicēs: Dñe mna tua fe/
i. q̄ntupliciter ē augmētata p fidelitatē meam.
cit q̄nqȝ mnas. Et huic ait: Et tu
ſcʒ habens dominiū.
eſto ſup q̄nqȝ ciuitates. Et alt᷑ ve i
id eſt pecunia
nit dicēs: Dñe ecce mna tua quā k
i. pāno quo inuoluūtur corpa defunctoꝝ: illo pāno cuſtodiuit pecu/niā dñi ſui tanq̄ȝ mortuū ⁊ ocioſum.
habui repoſitam in ſudario: timui l
eñ te: qꝛ hō auſter⁹ es: tollꝭ qđ nō m n
p vſurā. accipis fructū de nō plātatis a te.
poſuiſti: et metis qđ nō ſeminaſti:
tuipſe. pfers ſententiā.
Dic ei: De ore tuo te iudico ſer/ o
ex quo ſciuiſti me durum.
ue nequā: ſciebas qꝛ ego hō au/ p
i. accipiens vſuram
ſter⁹ ſū: tollēs qđ n̄ poſui ⁊ metēs q

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

A qr etſi illi nõ recipiūt: ipe tñ parat⁹ fuit dare graz. a ¶Et q̃re nõ de. pe. me. i. dona mea. b ¶Ad mẽſã. i. ad lucrũ. c ¶Et ego ve. ſ. ad iudiciũ ꝑtictare. i. ad mortẽ hois. d ¶Cũ vſuris exegiſſem eam. id eſt cum lucro.

cor hois aſcẽdit q̃ parauit deus diligẽ. ſe. n ¶Ab eo aũt q̃ nõ habet. ſcz vſũ doni collati: ſicͭ ille piger ſeru⁹ fuit. o ¶Et quod habet. ſ. ipſum donũ. p ¶Auferetur ab eo. Gor. Dare habẽti fuit miſericordię: auferre nõ habẽti iuſticię. C

e ¶Et aſtãtib⁹ dixit. Gor. i. angelis qui deo iudicãti ſemp aſſiſtunt. f ¶Auferte ab illo mnã. i. gratiam. g ¶Et date illi q̃ decẽ mnas habet. Glo. Augẽt eñ gratia i eo qui in ea laborat. Auctor compẽdij theolo. veri. libro iij. ca. vij. ſic dicit. Ne autẽ aliqđ bonũ pereat: illa bona opera q̃ q̃s peccando mortificat: B aliis ſaluandis dabunt: ſicut qñ corporali morte quis moritͭ: fratres ⁊ ꝑpinqui i bonis ſuccedunt. Unde dicitͭ. Job. 27. c Si comportauerit quaſi terram argentũ: et ſicut lutum ꝑparauerit veſtimẽta: ꝑparabit quidẽ: ſed iuſt⁹ veſtietur illis: ⁊ argẽtum innocẽs diuidet. h ¶Et illi dixerũt. ſcz angeli. i ¶Dñe decẽ mnas habet. q̃ſi dicẽ. ſatis habet. k ¶Dico au. vobis: qr omni habenti. Gor. ⁊ illo bñ vtẽti. l ¶Dabitͭ. ſ. incremẽtũ ei⁹ qđ hz. m ¶Et abũdabit. ſ. i futuro: qr ſm̃ 1. Co. 2. c apl'm. Ocul⁹ nõ vidit / nec aurꝭ au. nec in

a qđ nõ ſemiaui. Et q̃re nõ dediſti
ſ ⁊ tñ ita ocioſus fuiſti: ⁊ nõ es negociatus.
b c pecuniã meã ad mẽſã: ⁊ ego ve
ſ vt recepiſſẽ pecuniã cũ vſura. ſ. i. repetiuiſſem
d niẽs cũ vſuris vtiq; exegiſſẽ illã:
ſ ſeruis.
e f Et aſtãtib⁹ dixit: Auferte ab illo
ſ pecuniam.
g mnã: et date illi q̃ decẽ mnas hz.
ſ q. d. ſufficit ſibi.
h i Et illi dixerũt: Dñe decẽ mnas
ſ ſcz gratiã:
k hz. Dico aũt vobis: qr oĩ habẽti
et bñ vtẽti. ſ ſcz in gloria. ſ. i. vſũ bñ vtendi.
l m dabitͭ ⁊ abũdabit: ab eo aũt q̃ nõ n
ſ. i. donũ ſcie vl' grẽ. ſ patet in poſtilla. ſ ſ. in dãnatione: vbi nec ſcia nec ſapia aut ratio erit.
hz: et quod habet auferetͭ ab eo. o p

¶Aliud Euãgeliũ de Cõfeſſorib⁹. Mat. XXV. a. q̃ſi circa me.

In illo tẽpe. Dixit ie. di. ſuis parabolã hãc. Hõ q mo quidam
ſ ad peregrinandum vadens.
peregre profiſciſcẽs: voca r
ſ pecuniam.
uit ſeruos ſuos: ⁊ tradidit ill' bõa s

Homo quidã peregre ꝓfi. ⁊c. Postilla Mat. xxv. Hiſtoriã huius euangelij locutus eſt dñs ieſus chriſtus Anno ei⁹. xxxiij. xj. kalen. april: feria. iij. luna. xij. indici. vj. Añ initium illius euãgelij ſcribit ſanctus Mattheus i eodẽ ca. ꝙ chriſtus dixit diſcipulis ſuis: Uigilate: quia neſcitis diem neq; horã. Tunc ſtatim ſequitͭ euangel. hodiernum. D q ¶Hõ q̃dã peregre ꝓficiſcẽs. Ly. Hõ ille eſt ieſus chriſtus: q̃ q̃uis ſm̃ diuinitatẽ nõ poſſit ꝓficiſci de loco ad locũ: qr ſic ẽ vbiq;: ſed ſm̃ humanã naturam peregre profectus eſt quãdo aſcendit in cęlũ. r ¶Uocauit ſeruos ſuos. Gorra. reducẽdo eos i eſſe nature. s ¶Et tradidit ill' bona ſua. Ly. ſ. bona naturę bona grẽ / bona cõſciẽtię ⁊ ſapiẽtię: bona potẽtię / bona opulentię. Et dicuntͭ talenta: qr ꝑ bonũ vſum taliũ põt q̃libet ſibi accipe cęleſte ꝑmiũ.

Scopus. Varia eſſe Dei bona.